

1300

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 6 października 2010 r.

w sprawie badań lekarskich osób zatrzymanych przez inspektorów lub pracowników kontroli skarbowej

Na podstawie art. 11b ust. 7 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb przeprowadzania badań lekarskich osoby zatrzymanej przez inspektora lub pracownika kontroli skarbowej, zwanej dalej „osobą zatrzymaną”;
- 2) przypadki uzasadniające potrzebę niezwłocznego udzielenia osobie zatrzymanej pierwszej pomocy medycznej lub potrzebę poddania jej niezbędnym badaniom lekarskim;
- 3) czas i organizację badań, o których mowa w pkt 1;
- 4) sposób dokumentowania badań, o których mowa w pkt 1.

§ 2. Osobie zatrzymanej udziela się niezwłocznie pierwszej pomocy medycznej w razie wypadku, urazu, zatrucia, porodu, nagłego zachorowania lub nagłego pogorszenia stanu zdrowia powodującego zagrożenie życia.

§ 3. Osobę zatrzymaną poddaje się niezbędnym badaniom lekarskim, w przypadku gdy:

- 1) została jej udzielona pierwsza pomoc medyczna;
- 2) zachodzi uzasadniona obawa, że znajduje się w stanie zagrażającym jej życiu lub zdrowiu;
- 3) zażądała niezwłocznego zbadania przez lekarza;
- 4) oświadczyła, że cierpi na schorzenia wymagające stałego lub okresowego leczenia, którego przewanie zagrażałoby jej życiu lub zdrowiu;
- 5) może być chora na chorobę zakaźną w rozumieniu ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. Nr 234, poz. 1570, z 2009 r. Nr 76,

poz. 641 oraz z 2010 r. Nr 107, poz. 679), co wynika z posiadanych przez inspektora lub pracownika kontroli skarbowej informacji lub okoliczności zatrzymania;

6) jest kobietą w ciąży.

§ 4. 1. Badania lekarskie osoby zatrzymanej przeprowadza się na podstawie pisemnego wniosku kierującego komórką, o której mowa w art. 11g ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej, lub upoważnionego przez niego inspektora lub pracownika kontroli skarbowej.

2. Jeżeli ze względu na okoliczności faktyczne nie ma możliwości sporządzenia pisemnego wniosku lub zachodzi potrzeba natychmiastowego poddania osoby zatrzymanej niezbędnym badaniom lekarskim, wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony, w formie ustnej, przez osobę wymienioną w ust. 1. Niezwłocznie po ustąpieniu przeszkód ustny wniosek wymaga potwierdzenia na piśmie.

§ 5. 1. Osobę zatrzymaną poddaje się niezbędnym badaniom lekarskim po dokonaniu przez inspektora lub pracownika kontroli skarbowej czynności związanych z zatrzymaniem.

2. W razie pilnej potrzeby osobę zatrzymaną można poddać niezbędnym badaniom lekarskim w czasie prowadzenia czynności związanych z zatrzymaniem.

§ 6. 1. Badania lekarskie osoby zatrzymanej przeprowadza lekarz najbliższego miejsca zatrzymania zakładu opieki zdrowotnej albo udzielający świadczeń zdrowotnych w ramach indywidualnej praktyki lekarskiej, indywidualnej specjalistycznej praktyki lekarskiej albo grupowej praktyki lekarskiej.

2. W przypadku braku możliwości przeprowadzenia badań lekarskich przez lekarza, o którym mowa w ust. 1, badania lekarskie przeprowadza lekarz zakładu opieki zdrowotnej albo udzielający świadczeń zdrowotnych w ramach indywidualnej praktyki lekarskiej, indywidualnej specjalistycznej praktyki lekarskiej albo grupowej praktyki lekarskiej, w którym udzielenie takiej pomocy lub przeprowadzenie badań jest możliwe.

§ 7. 1. Przewiezienie osoby zatrzymanej do zakładu opieki zdrowotnej w celu przeprowadzenia badań lekarskich, z zastrzeżeniem ust. 2, zapewnia właściwy ze względu na miejsce zatrzymania organ kontroli skarbowej.

2. Jeżeli stan zdrowia osoby zatrzymanej wskazuje na potrzebę użycia do jej przewiezienia specjalnego środka transportu sanitarnego, przewiezienia dokonuje się takim środkiem, w szczególności środkiem przygotowania ratunkowego.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 91, poz. 868, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 124, poz. 1042, Nr 132, poz. 1110 i Nr 183, poz. 1537, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 157, poz. 1119, Nr 191, poz. 1413 i Nr 217, poz. 1590, z 2007 r. Nr 171, poz. 1207, z 2008 r. Nr 110, poz. 707, Nr 209, poz. 1318 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 85, poz. 716, Nr 166, poz. 1317 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 76, poz. 492, Nr 127, poz. 858 i Nr 182, poz. 1228.

§ 8. Każdy przypadek poddania osoby zatrzymanej niezbędnym badaniom lekarskim inspektor lub pracownik kontroli skarbowej dokonujący zatrzymania dokumentuje w formie notatki służbowej.

§ 9. 1. Po przeprowadzeniu badań lekarskich osoby zatrzymanej lekarz wydaje jej zaświadczenie lekarskie o istnieniu lub braku przeciwwskazań medycznych do zatrzymania i umieszczenia w pomieszczeniu dla zatrzymanych albo wystawia skierowanie do innego zakładu opieki zdrowotnej celem wykonania badań diagnostycznych lub leczenia. Kopię zaświadczenia dołącza się do dokumentacji sporządzonej w związku z zatrzymaniem osoby.

2. W przypadku gdy osoba zatrzymana nie wyraża zgody na udzielenie pierwszej pomocy medycznej lub przeprowadzenie niezbędnych badań lekarskich albo swoim zachowaniem uniemożliwia wykonanie tych czynności, lekarz okoliczność tę odnotowuje w zaświadczeniu lekarskim, o którym mowa w ust. 1, a inspektor lub pracownik kontroli skarbowej dokonujący zatrzymania — w notatce służbowej.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 16 stycznia 2011 r.

Minister Finansów: w z. *W. Szczuka*